

Mgr.Susanna Horvatovičová

Italské hnutí Arte Povera, československá Nová citlivost a česko-italské vztahy umělců okruhu kolem Jindřicha Chalupického a Jiřího Padrty

The Italian movement Arte Povera, Czechoslovak Nová citlivost and Czech-Italian relationships around Jindřich Chalupický and Jiří Padrta

Il movimento Arte Povera, la Nová citlivost cecoslovacca e i rapporti italo-cechi attorno alla cerchia di Jindřich Chalupický e Jiří Padrta

Ústav pro dějiny umění FFUK
2016-2017

Posudek školitelky

Mgr.Susanna Horvatovičová nastoupila do doktorského studia v akademickém roce 2010-2011. Téma její zamýšlené dizertace, týkající se mapování česko-italských vztahů umělců a teoretiků v 60. letech 20. století, bylo přijato jako přínosné. Mgr. Horvatovičová se od samého začátku věnovala intenzivnímu průzkumu jak v českých, tak italských veřejných i soukromých archivech (mimo jiné kontaktovala i důležitou osobnost sběratele Artura Schwarze). Získala řadu velmi zajímavých dokumentů dokládajících kontakty významných teoretiků z obou kulturních okruhů, a rovněž mnoho konkrétních informací o probíhající kulturní výměně, realizované různě koncipovanými výstavami. Věnovala se podrobně i analýze strategií vůdčích osobností výtvarných kritiků obou kulturních oblastí (Chalupický, Padrta, Lamač, Argan, Apollonio, Celant). Zároveň ovšem v průběhu práce docházela ke zjištěním, která modifikovala původní předpoklady práce směřující ke srovnání okruhu české „nové citlivosti“ a italského hnutí „arte povera“. Relevantnější souvislosti totiž našla spíše v konfrontaci nové citlivosti a Arte Programmata, a v poslední fázi psaní dizertace proto po domluvě se školitelkou mírně pozměnila název práce z původního *Česko-italské vztahy umělců okruhu kolem Jindřicha Chalupického, „nové citlivosti“ a italského hnutí Arte Povera* na finální *Italské hnutí Arte Povera, československá Nová citlivost a česko-italské vztahy umělců okruhu kolem Jindřicha Chalupického a Jiřího Padrty*.

Své studijní povinnosti mgr. Horvatovičová svědomitě plnila, účastnila se několika konferencí doma i v zahraničí, postup práce pravidelně se školitelkou konzultovala. V květnu 2013 úspěšně složila zkoušku z filozofie s prací *Estetické bádání Maurice Merleau-Pontyho (Oko a duch) ve vztahu k umělecké práci Stanislava Kolíbala*.

Práce je široce založena, sleduje v širokém záběru výtvarnou scénu v obou zemích a genezi česko-italských výtvarných kontaktů od druhé poloviny 40. let až do počátku let sedmdesátých. Hlubší poznání problematiky si vyžádalo i další exkurzy, týkající se kupř. komunikace italské a americké experimentální scény na konci 60. let. Domnívám se, že doktorandka základní proudy proměny výtvarné scény sklonku šedesátých let postihla s velkým pochopením. Podařilo se jí vytvořit dobrou představu o síti vztahů a rovněž o historickém kontextu doby, a přesvědčivě zasadila české umění širšího okruhu „nové citlivosti“ do mezinárodního diskurzu.

Základním problémem, který bylo třeba v samém počátku řešit, byla koncepce textu, resp. hledání odpovědi na to, jak vyvážit sumu informací o výtvarné problematice každého

z uvažovaných prostředí a vyvarovat se zbytečné didaktičnosti. Doktorandka, která vystudovala dějiny umění v Římě, je vybavena výbornou znalostí italské výtvarné scény, bylo třeba ale hledat rovnováhu a zejména se stále pokoušet o komparace a kontextualizaci, odpovídající zadání práce. Vzhledem k tomu, že hlavním jazykem doktorandky je italština, ukázala se jako velmi náročná rovněž finalizace jazykové podoby dizertace.

Dizertaci pokládám za cenný příspěvek nejen k otázkám kulturní výměny mezi Československem a Itálií, ale i revizi dosavadního poznání české výtvarné scény, resp. svědectví o rozvíjející se a posléze násilně přerušené komunikaci významných osobností evropské kultury na přelomu šedesátých a sedmdesátých let, která byla zároveň zásadní pro tehdy aktuální proměnu výtvarného diskurzu.

Práci doporučuji k obhajobě a k udělení titulu Ph.D.

Doc. PhDr. Marie Klimešová Ph.D.

18. 11. 2016